

tíðindablaðið

sosialurinPostsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Útgevandi: p/f sosialurin

Fyrirtaksstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Bláðfólk: Hogni Djurhuus, Dagny Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurin. Prent: p/f pressan 1981

Fólk fyrri friði — Fólkaflokkurin ímóti!

Sendingin í sjónvarpinum týskvöldið um El Salvador man vera sterkasta sending til dato. Í hesari sending, sum ikki kann sigast at vera kommunistisk propaganda al tann tíð hon var framleidd av almennum vesturlenskum sjónvarpsfeløgum, sóu vit, hvussu ófatuliga ræðuligur terrorin hjá høgrakreftunum er.

Henda sending, so óhugnalig og nívandi hon annars var, kann vera ógvuliga gagnlig, um vit seta hana inn í tað rætta samanhengið.

Hon visti okkum fyrri tað fyrsta, at tá kapitalismna av álvara verður hótt, er einki mark fyrri teimum vápnunum, hon nýtir fyrri at verja seg móti rættvísiskrøvum fólksins. Eingin kann kenna seg tryggan — tann sum mukkar verður dripin. Hetta prógvaði sendingin við at vísa til blóðfátækan bónda og til heimsgitna friðarmannin og heimspekingin Oskar Romero, biskup, ið báðir máttu bota við lívinum fyrri at tala ímóti teimum illgerðum, sum høgrakreftirnar fremja.

Henda sending vísir okkum í øðrum lagi nakað um okkara egna samfelag — um okkara egna høgraflokk, fólkaflokkinn. Hetta er tað, sum Dagblaðið nú í fleiri greinum hevur styðjað og vart, tað kanst tú sannføra teg um við at fara bert ein mánað aftur í tíðina og gloppa Dagblaðið. — Hvi skal ein so ikki hava loyvi til at vænta líkandi samfelagsviðurskipti, um fólkaflokk-

urin, hvat Harrin forbjóði, skuldi komið til ræðið í Føroyum?

Men ófriður er ikki bert í El Salvador. Ófriður er víða um heimin og óttin fyrri, at hesin ófriður og alt tað, sum ger lívið ótryggt, skal føra til eitt kríggj, har mannaættin øll verður týnd, hevur fingið fólk og serliga kvinnur um allan heim at taka seg saman fyrri at virka fyrri friði. Eisini her hjá okkum hevur henda rørsla vunnið undirtøku og hava nøkur fólk stovnað felagsskapin Fólk fyrri friði.

Er nakað natúrligari og rímiligari enn at virka fyrri friði á jørð?

Men heldur ikki hetta fær frið fyrri málagnu fólkafloksins. Við útspilling, spottan og illgitingum hevur Dagblaðið tikið ímóti teimum fyrstu spír-unum til eina føroyska friðarrørslu, sum eftir øllum at døma hevur fólk úr øllum flokkum sum limir.

Hesin atburður er heilt í tráð við ta linju, málagnu fólkafloksins hevur fært nú í nøkur ár: alt sum er gott, positivt og sum ber á tað demokratiska borðið verður hunddálkað og traðkað undir føti.

Soleiðis hevur víðferðin verið sum friðarræslan í Føroyum hevur fingið frá Dagblaðnum frá fyrsta degi av.

Vit vóna, at Fólk fyrri friði ikki fara at lata seg terroriserað av Dagblaðnum til at gevast á hondum og vilja við hesum ynskja rørluni góða eydnu við virkseminum.

sosialurin heldur:

Dagblaðið ella fólkaflokkurin skal ikki diktera skrá javnaðarfloksins

Dagblaðið og fólkafloksmenn halda fram við lygu-propagandaini um, at javnaðarflokkurin skal yvirtaka — sosialisera — alt vinnuliv og forkoma øllum frium handilsvirksemi. Ja, teir skriva nú í einum so sjálv-søgnum tónalagi, at teir eru farnir at trúgva sini egnu reining av veruligu støðu javnaðarfloksins.

Nú er tað einaferð so, at javnaðarflokkurin er ein ógvuliga demokratiskur flokkur og hevur sum endamálið at skapa eitt upp aftur meira demokratiskt samfelag. Javnaðarflokkurin hevur eina virkisskrá og eina grundsjónarmið. Hesi ger flokkurin sjálvur, ella arbeidsbólkur í flokk-inum, meðan landsfundurin, hægsti myndugleiki floksins, samtykkir skránnu.

Óg ikki Dagblaðið ella fólkaflokkurin. Bæði Dagblaðið og fólkaflokkurin kunnu gera sær sínar metingar og tulkingar av stævnu javnaðarfloksins.

Men tað kann ikki góðtakast, at teir ferð eftir ferð í Dagblaðnum skriva, at hetta og hatta vil »javnaðurin«, hóast henda skrivning Dagblaðsins einki hevur við stævnu javnaðarfloksins at gera.

Vit kunnu bert vísa til grundsjónarmið javnaðarfloksins um »búskap landsins«. Hesi sjónarmiðini munnu vera tey hjá føroyskum flokki við størsta framskygni og víðasta perspektivi:

»I summum førum er tað neyðugt, at landið átekur sær hitt búskaparliga virksemin.

I øðrum førum eru kommunal og felagskommunal tiltøk betur hóskaði.

A summum økjum er rættast, at framleiðsla og handil verða ríkin á samvinnugrundarlagi.

A øðrum økjum er privat drift betur hóskaði.

Hesi brotini tala fyrri seg og víkja langt frá lygu-propaganda fólkafloksmanna.

»Javnaðurin hevur jú sum fremsta endamálið at yvirtaka alt privat fyrirtakssemi — kanska við undantak av gágguveidi — á almennar hendur og harvið forkoma allari føroysku handilsstættini.«
Dagblaðið 12.5.82.

Torben og flaggrøðan

I seinastu Sosialum og Fjortandum havi eg til fátýnt leitað eftir antin flaggrøðuni á Havn 25. april, sum hon var, ella i minsta lagi einum litlum positivum ummæli av henni. Men, nei, enn er einki komið, so nú nyttar helst ikki at leita longur.

Bert journalistisku kostaflogurnar á Dagblaðnum lótu við seg koma, men Guð havi lovfest tú ikki eitt rósandi orð haðani, men vart út-spiltur og kanst rokna við pensónforfylgning fram-yvir, á sama Mc Cartystiska hátt, sum fleiri av okkara fremstu kvinnum og monnum á vinstra-vonginum hava verið úti

fyrri av »Brúnskjúrtunum« á Dagblaðnum (seinasta feska dæmi: Knút Nolsøe!)

Við hesum fari eg at ynskja tær tillukku! Størri heiður kanst tú ikki uppnáa. Og eg veit, at tú ert maður fyrri at berjast og ikki lata teg kúga. Tú veist, at tú hevur rætt, og mong vita tað, hoast alt ov nøg bert yppa óksl. Tú hevði dirvi til i flaggrøðuni at tosa ímóti kapitalveldi, móti stórkapitalinum, móti plastikk-handilsmentan, móti Mammon; og sum nakað nýtt i hesum politiskt opportunistisku tíðum, tordi tú at taka orðið loysing á tunguna, ikki bert sum eitt krav, men sum

nakað púra náttúrligt!

Flaggsøguna sjálva duga vit uttanat, og at endurtaka hana hvønn 25. april, kann ikki hava nakað endamálið, men her var endiliga ein eggjandi flaggrøða við innihaldi, við sosialismu og loysing sum nakað náttúrligt. Einaferð enn tillukku, Torben!

Eystanrøði

Viðmerking: Sosialurin bað um flaggrøðuna hjá Torbeni Johannesen og fekk hana. Ætlanin var eisini at seta hana i Sosialin i vikuni eftir, men tíverri var tað ikki pláss tá og hevur ikki verið higartil. Blaðstjórnin.

At kritisere forpligter

»I sidste uge bragtes her i bladet en kritik af Tørs-havns Musikskoles Jubilæums-konsert d. 2. ds., under mærket »PAN«.

Rent bortset fra selve indholdet som, mildt sagt, må karakteriseres som usagligt, finder jeg det helt uantageligt at offentlig-gøre en sådan kritik uden samtidig at oplyse sit fulde navn. En sådan

kritik kan ingen respektere!

Hvis man offentligt fremkommer med kritik og virkelig mener at kunne stå inde for, hvad man har sagt eller skrevet, må dette indebære modet til at gøre det med navns nævnelse. Ellers er det moralsk forkasteligt — og alt for nemt — at fremkomme med hvilke som

helst synspunkter! Dette kunne måske også medføre en såkaldt konstruktiv kritik fremfor »PAN«s massivt, golde kritik.

At kritisere forpligter — med andre ord:

Jeg ønsker oplyst hvem »PAN« er, og forventer svar fra rette vedkommende i disse spalter!

Helle Egevang»

Komið til Sandoyar eisini

I hesum døgum eru dansk-ir vrakarar í Føroyum á vitjan. Tað er at fegnast um, at útlendingar á hesum øki koma henda vegin, soleiðis at teir kanska kunnu læra okkurt av okkum og vit av teimum.

Men eg gjørdist eitt sindur harmur, tá eg læs ferðaskránnu hjá teimum i Dimmu týsdagin. Tað sær út til, at teir fyrst og fremst skulu vitja tey virkini, sum eru mest

modernað, hava alla útgerð og annars ganga gott, hóast teir eisini skulu vitja okkurt av teimum smáu virkjunum.

Ein oyggin er tó gloymd. Sum vanligt. Hvi koma gestirnir ikki til Sandoyar.

Vit hava eitt virki her i Skopun, sum fær nøgv av fiski, men umstøðurnar eru tverri ringar og litil av peningi hevur verið til at bótta um.

Hevði tað ikki verið upp

á sitt pláss, at ferðalagið eisini kom til Skopunar og kanska komið við onkrum hugskoti ella lagt lag á?

A Sandi verður nýtt virki bygt. Hevði tað ikki verið stuttligt hjá teimum at sæð eitt nýtt virki i gerð?

Tað harmar okkum nøgv, at Sandoyggjin ikki eisini kom upp i ferðaskránnu hjá donsku vrakarastunum.

Útroðrarmaður

Humor ella politiskar skarnbyttur

Mangan hevur Óli í Aarstovu verið skemtiligur, ja, har hevur veruliga verið humor i mun til tey politisku sparkini. Per i Laysari luft i Dagblaðnum er vanur at koma við. Har er i øllum førum eingin humor.

Men »tryk avler mod-tryk«, sum danir siga. Óli er eisini bejntur upp á hesi ofta óndsinnaðu politisku skotini, umframt at hann hevur verið tunnligur i longri tíð. Hetta er spell, tí Óla lesur man fryst og fremst.

Hetta er kortini ikki tað

ringasta. Nú i seinastum hevur hann innihildið nakrar langar epistlar, sum meir er at samanlikna við politiskar skarnbyttur. Felags fyrri hesar Ólarnar er, at har er eingin humor.

Ti, vitlita til Óla i Aarstovu væl, tí politiska kommentatorinum og spámanninum væl, so droppið

hatta svassið, sum hevur fylt aftastu spaltuna i blaðnum. Hatta er ikki blaðnum til frama.

Óli í Aarstovu-fan

P.s. Hetta var ikki nakað stórt problem, men vónandi taka tit hetta hjartasuffið upp.

Lýsið í sosialinum